

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-1713/2026-13

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Lorne Vlašić, OIB: 71897666105, Horvatovac 8, Zagreb, koju zastupa punomoćnik Filip Galić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika, Addiko bank d.d., OIB: 14036333877, Slavonska avenija 6, Zagreb, koju zastupa punomoćnik Zlatko Knezović, odvjetnik u OD Knezović&partneri j.t.d. u Zagrebu, radi utvrđenja i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 11. rujna 2026. u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice, te u odsutnosti uredno pozvanog punomoćnika tuženika, na ročištu za objavu presude 25. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe iz čl. 5. Ugovora o kreditu broj 016 2798/2005 dana 17. siječnja 2006., a kojima se prije isplate kredita se odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 2,75% iznosa kredita, te čl.8. Ugovora o kreditu broj 016-2798/2005 dana 17. siječnja 2006. sklopljenog između tužiteljice i tuženika, a kojom je propisano da Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu ukoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 (trideset) dana unaprijed te da se Korisnik kredita obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu Banke i kojom je propisano da u slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, Banka je ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge HYPO Alpe-Adria-Bank d.d.

II. Nalaže se tuženiku ADDIKO BANK d.d., OIB: 14036333877, da tužiteljici Lorna Vlašić, OIB: 71897666105, isplati iznos od 3.057,16 EUR sa zateznom kamatom koja teče:

- na iznos od 1.347,61 EUR od 25.1.2006. do isplate,
- na iznos od 1.709,55 EUR od 17.11.2011. do isplate,

po stopi koja je za razdoblje od dospijeca do 31. prosinca 2007. propisana čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije

prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku, Addiko bank d.d., OIB: 14036333877, da tužiteljici, Lorna Vlašić, OIB: 71897666105, plati parnične troškove u iznosu od 1.113,79 EUR sa zateznim kamatama tekućim na navedeni iznos od 25. rujna 2026. do isplate, po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tuženika, Addiko bank d.d., OIB: 140363338775, za naknadom parničnih troškova kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 16. ožujka 2026. navodi kako je kao Korisnik kredita sklopila sa prednikom tuženika (Hypo Alpe-Adria bank d.d.) kao Bankom Ugovor kreditu broj: 016-2798/2005 17. siječnja 2006. na iznos od 77.600,00 CHF prema srednjem tečaju za CHF Hypo-Alpe-Adria-Bank d.d. važećem na dan korištenja kredita. Odredbom čl.2. kredit je odobren za adaptaciju stana, a kredit se otplaćuje u 360 jednakih anuiteta. Člankom 5. Ugovora je propisano da se prije isplate kredita odbijaju od iznosa kredita jednokratni troškovi obrade u iznosu od 2,75% iznosa kredita. Člankom 8. Ugovora je propisano da Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu ukoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 dana unaprijed. Korisnik kredita se obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu Banke. U slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, Banka je ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge HYPO Alpe-Adria-Bank d.d. Prema navedenom, naknada za obradu zahtjeva i odobravanje kredita je iznosila 1.347,61 EUR, dok je naknada za prijevremenu otplatu kredita iznosila 1.709,55 EUR. Tužiteljica navodi kako su ugovorne odredbe kojima se potrošaču nalaže plaćanje naknade za odobrenje kredita (ulazna naknada), te kojima mu se nalaže plaćanje naknade za prijevremenu otplatu kredita, nepoštena i ništetna obzirom da te naknade ne odgovaraju stvarno pruženim uslugama i nastalim troškovima. Takva odredba stvara znatniju neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka, na štetu potrošača i u suprotnosti je sa načelom dobre vjere. O tim se ugovornim odredbama nije pregovaralo uopće tijekom sklapanja ugovora o kreditu, a tužiteljica kao korisnik kredita na njihov sadržaj nije imala apsolutno nikakav utjecaj. Tužiteljica tužbom traži utvrđenje ništetnosti članka 5. i čl. 8. Ugovora o kreditu, kao i povrat iznosa naplaćenih po tim ugovornim osnovama sa zateznim kamatama od trenutka stjecanja jer se tuženik smatra nepoštenim stjecateljem u smislu čl.1115. ZOO-a. Ništetnost odredbe o ulaznoj i izlaznoj naknadi teče od

pravomoćnosti presude, stoga tužiteljica smatra da prema stavu VSRH posl.br. Su-IV- 47/2020-2 nije u zastari sa ovim zahtjevom. Također potražuje i troškove postupka sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu tužbenog zahtjeva, ističe prigovor zastare, osporava tužitelju status potrošača. U pogledu visine naplaćene naknade ističe kako je naknada za obradu kredita naplaćena 24. siječnja 2006. u iznosu od 10.153,57 HRK i naknada za prijevremenu konačnu otplatu kredita 16. studenog 2011. u iznosu od 12.880,57 HRK. Navodi kako je Ugovor o kreditu sklopljen u siječnju 2006., a otplaćen u cijelosti u rujnu 2013. Ugovorom o kreditu tužitelj je dobio na raspolaganje 77.600,00 CHF, a tužbenim zahtjevom traži isplatu u iznosu od 3.057,16 EUR, te smatra da je u slučaju ništetnosti spornih odredbi (što tuženik osporava) riječ o zabrani manjeg značaja u smislu Zakona o obveznim odnosima. U odnosu na članak 5. Ugovora o kreditu (troškovi obrade kredita) smatra kako je jasno navedeno da se prije isplate kredita korisniku kredita jednokratno odbijaju troškovi u iznosu od 2,75% iznosa kredita zbog čega je činidba na koju se tužitelj obvezao u potpunosti određena. Tuženik se poziva na odredbe čl. 1022. st. 2. Zakona o obveznim odnosima te čl. 2., st. 1., točki 7. Zakona o potrošačkom kreditiranju (Narodne novine, broj 52/16) te smatra da nije točno da banka na temelju ugovora o kreditu smije naplatiti samo ugovorenu kamatu. Uz navedeno, tuženik posebno ističe kako se troškovi obrade kredita iskazuju kroz efektivnu kamatnu stopu (EKS). Tuženik ističe kako je ulazna naknada, prema stavu Hrvatske narodne banke dio efektivne kamatne stope koja predstavlja cijenu u smislu članka 84. ZZP-a te se posljedično prema istom ne provode testovi transparentnosti i poštenosti. Slijedom navedenog, članak 5. Ugovora o kreditu ugovorna je odredba koja je uvjet davanja kredita i koja se iskazuje kroz efektivnu kamatnu stopu, pa za njezino ugovaranje postoji valjani pravni temelj. Tuženik posebno ističe da se predmetna naknada izrijeком navodi u članku 3. Pravilnika o naknadama na potrošačke kredite (Narodne novine broj 15/2014), da je ugovorena odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva čime je ostvaren zahtjev transparentnosti iz članka 84. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003, dalje u tekstu: ZZP 03). Navodi kako su tužitelj i tuženik pojedinačno pregovarali prilikom sklapanja ugovora, da su tužitelju stavljeni na uvid svi podaci i uvjeti kreditiranja te je tuženica postupala sukladno prisilnim propisima i pod nadzorom Hrvatske narodne banke. Osim toga, Ugovor solemniziran sukladno članku 3. Zakona o javnom bilježništvu, stoga je tužitelj potpisivanjem Ugovora iskazao svoju volju za sklapanjem Ugovora pod predočenim uvjetima. Identične navode tuženik ističe i u odnosu na čl. 8. Ugovora o kreditu, te predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan i obveže tužitelja da tuženiku naknadi troškove parničnog postupka.

3. Tijekom postupka sud je izvršio uvid u dostavljenu dokumentaciju i to: Ugovor o kreditu broj 016-2798/2005 (list 6-13 spisa), obračun kredita (list 14-15), otplatni plan (list 1617), specifikacija uplata (list 18-20), obavijest o promjenama kamatnih stopa (list 21) pregled prometa za klijente (list 2231), tablicu uplata (list 72-78), izjavu Marka Bolanče (list 79-81) i Tanje Jelenić (list 88-91), Odluka o naknadama za usluge Hypo Alpe-Adria Bank d.d. (list 173-197), te je saslušana tužiteljica.

4. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,

155/23., dalje ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da sud utvrdi ništavost članka 5. i 8. Ugovora o kreditu tzv. ulaznih i izlaznih naknada, te da se naloži tuženiku da tužitelju plati naplaćene naknade u iznosu od 1.347,61 EUR sa zateznim kamatama od 25. siječnja 2006. do isplate i iznos od 1.709,55 EUR sa zateznim kamatama od 17. studenog 2011. do isplate, jer tužiteljica tvrdi da se radi o nepoštenim ugovornim odredbama kojima je povrijeđeno potrošačko pravo.

6. Među strankama nije sporno da je između tužiteljice i prednika tuženika sklopljen Ugovor o kreditu broj 016-2798/2005 od 16. siječnja 2006., kojim je prednik tuženika tužiteljici stavio na raspolaganje iznos kunske protuvrijednosti 77.600,00 CHF prema srednjem tečaju kreditora na dan isplate kredita te da je odredbom čl. 5. Ugovora o kreditu ugovorena naknada koja se naplaćuje jednokratno prilikom isplate kredita u visini 2,75 % od iznosa kredita, dok je u čl. 8. ugovoreno da Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu kredita ikoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 dana unaprijed; korisnik se obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu Banke, te je stavkom 2, čl. 8. propisano da je u slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, Banka ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge Hypo Alpe-Adria –Bank d.d. Također, nije sporna ni visina potraživanja odnosno da je naknada za obradu kredita naplaćena 24. siječnja 2006. u iznosu od 10.153,57 HRK, a naknada za prijevremenu konačnu otplatu kredita 16. studenog 2011. u iznosu od 12.880,57 HRK

7. Sporno je u ovom predmetu da li su odredbe ugovora o tzv. ulaznoj i izlaznoj naknadi bile jasne, lako razumljive i uočljive, odnosno jesu li nepoštene, s obzirom da je posljedica nepoštenosti odredbe njezina ništetnost, posebno je li tuženik kao trgovac tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnima za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti. Također, sporan je status potrošača tužitelja i zastara.

8. U odnosu na svojstvo potrošača, valja reći da je Ugovorom o kreditu odobren i stavljen na raspolaganje kredit u kunskoj protuvrijednosti CHF te je riječ o stambenom kreditu koji je odobren tužiteljici kao fizičkoj osobi (članak 2. Ugovora). Ujedno iz iskaza tužiteljice proizlazi da je kredit uzela radi kupnje stana kojeg je koristila za osobne potrebe, a u njemu i sada živi, zbog čega ovaj sud zaključuje da je tužiteljica sklopila ugovor o kreditu kao potrošač.

9. Sud je radi utvrđenja osnovanosti zahtjeva tužitelja za utvrđenjem ništetnim odredaba Ugovora kojom je uređena naknada za obradu kredita i naknada za prijevremenu otplatu kredita, izvršio uvid u Ugovor o kreditu te je saslušao tužiteljicu.

10. Iz sadržaja odredbe čl. 5. st. 1. predmetnog ugovora proizlazi da se prije isplate kredita plaćaju jednokratni troškovi obrade kredita u visini 2,75 % od iznosa kredita. Iz sadržaja dijela odredbe čl. 8. predmetnog ugovora o kreditu propisano da Korisnik kredita može izvršiti prijevremenu konačnu ili djelomičnu otplatu ukoliko o toj namjeri obavijesti Banku najmanje 30 (trideset) dana unaprijed te da se Korisnik kredita obvezuje izvršiti uplatu prema obračunu Banke i kojom je propisano da u slučaju prijevremene konačne otplate kredita ili djelomične otplate kredita, Banka je

ovlaštena zaračunati naknadu sukladno Odluci o naknadama za usluge HYPO Alpe-Adria-Bank d.d.

11. Tužiteljica je u svom iskazu u bitnome navela da na odredbe ugovora nije mogla utjecati, a ugovor je bio unaprijed pripremljen. Ugovor je prije potpisivanja pročitala, te je razumjela osnovne ugovorne odredbe u pogledu iznosa, roka otplate te kamate. Prilikom potpisivanja sporazuma kod javnog bilježnika bila je upozorena na odredbe ugovora vezano za vraćanje kredita te možebitne posljedice u slučaju da se kredit ne bi otplatio. Prilikom zaključenja ugovora sa djelatnikom banke uopće nije razgovarala niti pregovarala vezano za ugovorne odredbe o ulaznim i izlaznim naknadama. Prilikom isplate kredita uopće nije znala da joj je naplaćena ulazna naknada. Kredit je otplatila prijevremeno te tada kao ni prilikom sklapanja ugovora nije bio riječi o naknadama za prijevremenu otplatu kao ni o njihovoj visini. Tužiteljica je nadalje iskazala kako se prilikom potpisivanja ugovora nije razgovaralo o visinu ulazne naknade niti u postotcima niti u nominalnim iznosima.

12. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je riječ o unaprijed formuliranim ugovornim odredbama od strane tuženika kao kreditora na čiji sadržaj nije mogla utjecati.

13. Prema čl. 81. st. 1. i 2. i čl. 82. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03., 46/07. dalje: ZZP/03) ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te stoga potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

14. Odredbom čl. 142. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 53/91., 73/91., 3/94., 7/96. i 112/99. dalje: ZOO) propisano je da opći uvjeti koje odredi jedan ugovaratelj, bilo da su sadržani u formalnom ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru, i u pravilu obvezuju kao i ove. Opći uvjeti ugovora moraju se objaviti na uobičajeni način. Opći uvjeti obvezuju ugovornu stranu ako su joj bili poznati ili morali biti poznati u času sklapanja ugovora. U slučaju neslaganja općih uvjeta i posebnih pogodbi, važe ove posljednje. Nadalje, čl. 143. ZOO-a pripisuje da su ništave odredbe općih uvjeta koje su protivne samoj svrsi sklopljenog ugovora ili dobrim poslovnim običajima, čak i ako su opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog organa. Sud može odbiti primjenu pojedinih odredbi općih uvjeta koje lišavaju drugu stranu prava da stavi prigovore, ili onih na temelju kojih ona gubi prava iz ugovora ili gubi rokove, ili koje su inače nepravilne ili pretjerano stroge prema njoj.

15. Također je odredbom čl. 81. st. 1. ZZP-a propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo, ako je ta odredba unaprijed formulirana od strane trgovca, te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca (stavak 2. čl. 81. ZZP-a). Ako se pojedinačno pregovaralo o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi, a cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to

da je riječ o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, to neće utjecati na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima (stavak 3. čl. 81. ZZP-a). Ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed formuliranom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati (stavak 4. čl. 81. ZZP-a). U čl. 82. ZZP-a primjerice su navedene ugovorne odredbe koje bi se, uz ispunjenje prethodno navedenih pretpostavki, mogle smatrati nepoštenima pa tako i odredba kojom se trgovcu dopušta da jednostrano mijenja karakteristike proizvoda ili usluge koji su predmet ugovora, bez valjanog razloga. Kao posljedica nepoštenosti pojedine ugovorne odredbe čl. 87. ZZP propisana je ništetnost.

16. Tužiteljica, sve da joj je i bila pružena prilika da pregovara o uvjetima ugovora, ne bi mogla postići da se bilo što u predmetnom ugovoru mijenja. Takvi ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a pojedine njihove odredbe su ništetne ukoliko su sastavljene suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavanja postizanja svrhe sklopljenog ugovora. Tuženik je nezakonito i nepošteno primjenjivao ugovorne odredbe o troškovima obrade kredita na koji način je doveo tužitelja u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojoj ugovornoj odredbi se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljem, a tuženik, sukladno odredbi čl. 81. st. 4. st. 1. ZZP-a suprotno nije dokazao.

17. U odnosu na priložene izjave Marka Bolanče (list 79-81) i Tanje Jelenić (list 88-91) valja reći kako je sud iste pročitao, ali iste ne smatra relevantnim za ovaj postupak. Naime, iz priloženih pisanih izjava proizlazi da ona Marko Bolanča i Tanja Jelenić nisu osobno sudjelovali u sklapanju pojedinih ugovora o kreditu pa to ni sa tužiteljicom vezano za sklapanje ugovora i uvjeta kreditnog odnosa zbog čega po svojoj dokaznoj vrijednosti priložene izjave nisu prikladne za utvrđivanje obavijesti koje su dane tužiteljici. Dane izjave su općenite i ne odnose se na konkretan slučaj tužiteljice, odnosno objašnjenja koja su joj dana te ju stoga sud nije cijenio kao relevantnu za ovaj postupak.

18. U odnosu na navode tuženika kako je tužiteljici prilikom solemnizacije predmetnog ugovora od strane javnog bilježnika jasno dano do znanja da će u slučaju eventualne prijevremene otplate kredita biti naplaćena posebna naknada i u kojem iznosu, te da je tužiteljica solemnizacijom iskazala svoju volju za sklapanjem Ugovora pod predloženim uvjetima valja reći kako sud takve navode ne prihvaća kao dokaz pregovaranja i informiranosti tužiteljice. Prema ocjeni suda solemnizacija ugovora ne podrazumijeva sveobuhvatnu informiranost potrošača prije sklapanja konkretnog ugovora iz razloga što javni bilježnik prilikom solemnizacije ugovora o kreditu nema ni zakonske ovlasti ni potrebno stručno znanje da bi mogao potrošaču korisniku kredita objasniti sve potrebne parametre za izračun naknada koje potrošač plaća. Također valja napomenuti da okolnost da je sporni ugovor o kreditu solemniziran i ispunjen sama po sebi ne otklanja primjenu gore navedenih propisa niti utječe na pravo tužiteljice zatražiti zaštitu u smislu čl. 210. st. 1 i čl. 214. ZOO-a u vezi s čl. 104. st. 1. ZOO-a.

19. Slijedom navedenog, na temelju provedenih dokaza utvrđeno je da stranke nisu posebno pojedinačno pregovarale o spornim ugovornim odredbama, jer su te odredbe bile unaprijed formulirane standardnim ugovorom tuženika, pri čemu iz

iskaza tužiteljice proizlazi da se radilo o odredbama o kojima nije bilo moguće pregovarati.

20. Plaćanje troškova obrade kredita bez definiranja o kakvim se troškovima uopće radi, prema mišljenju ovog suda, prouzročilo je značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Ujedno odredba Ugovora o kreditu kojom je ugovoreno da se prijevremena otplata kredita može izvršiti samo uz suglasnost banke i na način kako je utvrđeno Odlukom banke, ništetna, uzevši u obzir da je u postupku utvrđeno da tužiteljica o tome nije imala mogućnost niti pregovarati, a ni po čemu joj iz takve odredbe nije moglo biti poznato koliko će iznositi naknada koju će biti dužna platiti u slučaju prijevremene otplate kredita te čak niti da će takvu naknadu morati platiti, budući da Ugovorom nije određeno da će biti dužna platiti takvu naknadu niti koji su parametri za izračun njezine visine.

21. S obzirom da se o navedenim odredbama čl. 5. i čl. 8. Ugovora o kreditu nije pojedinačno pregovaralo te su iste bile unaprijed formulirane od strane tuženika, a tužiteljica nije imala utjecaja na njihov sadržaj niti je mogla ishoditi da se ista eliminira iz Ugovora, radi se o nepoštenim ugovornim odredbama u smislu odredbe čl. 81. ZZP-a (tako i Županijski sud u Zagrebu u presudi i rješenju posl. br. GŽ-1368/2021-2 od 20. srpnja 2021.). Slijedom navedenog navedene ugovorne odredbe su utvrđene ništetnima.

22. Imajući u vidu da među strankama nije sporna visina tužbenog zahtjeva, sud je tužiteljici dosudio iznos plaćenih naknada u zatraženom iznosu od ukupno 3.057,16 eura. Na navedeni iznos tužitelju pripadaju zatezne kamate sukladno odredbi čl. 210 st. 1. i čl. 214 ZOO-a tekuće od dana nakon izvršenja uplata a koji datumi među strankama također nisu sporni (točka 3. odgovora na tužbu). Visina stope zatezne kamate dosuđena je do 31. prosinca 2007., sukladno čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, a od 1. siječnja 2008. nadalje prema čl. 29. st. 2. ZOO- a.

23. Prema odredbi čl. 214. ZOO-a, opseg vraćanja stečenog, određuje da, kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, i to, ako je stjecalac nesavjestan od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva.

24. Kako je tuženik utuženi iznos primio s obzirom na ugovorne odredbe koje su utvrđene ništetnima, to je, sukladno citiranoj odredbi, dužan vratiti ga tužiteljici. Ugovaranjem odredbe o naknadi za obradu kredita i prijevremenu otplatu kredita, koja je neodređena te sadržana u tipskom ugovoru na čiji sadržaj tužiteljica nije mogla utjecati, postupanje tuženika ocijenjeno je nepoštenim, a zatezna kamata je dosuđena od izvršene uplate.

25. U odnosu na prigovor zastare, valja reći kako je na sjednici Građanskopravnog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj 1/20 od 30. siječnja 2020., zauzeto pravno shvaćanje koje glasi: „Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO kao posljedice utvrđenja nišetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost ugovora.“ Naime, primjena citiranog pravnog shvaćanja na isticanje zahtjeva za povrat obračunate i isplaćene naknade za prijevremenu otplatu kredita proizlazi i iz rješenja Vrhovnog

suda poslovni broj Revd 1882/2020 od 1. rujna 2020. S obzirom na sve navedeno, u ovome slučaju nije nastupila zastara restitucijskog zahtjeva tužitelja za povrat isplaćenih naknada, budući da je tek u ovome postupku utvrđena ništetnost predmetnih odredbi Ugovora o kreditu.

26. Odluka o troškovima postupka temelji na čl.154. st.1. ZPP-a, pri čemu je sud uzeo u obzir visinu tužbenog zahtjeva naznačenog od strane tužiteljice (3.057,16 EUR) i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: Tarifa).

27. Tužiteljici je priznat trošak zastupanja po punomoćniku i to: za sastav tužbe u vrijednosti 100 bodova (Tbr. 7.1.), sastav podnesaka od 19. svibnja 2026. u vrijednosti od 100 bodova (Tbr. 8.1.), pristup na ročišta od 18. lipnja 2026. i 11. rujna 2026. svaki u iznosu od 100 bodova (Tbr. 9.1.) ukupno 400 bodova što uvećano za vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) i 25% PDV-a (Tbr. 46 Tarife) iznosi 1.000,00 EUR. Također, tužitelju je priznat trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 38,51 EUR te sudske pristojbe za prvostupanjsku presudu u iznosu od 75,28 EUR odnosno sveukupno 1.113,79 EUR. Na dosuđen trošak tužiteljici su dosuđene zatezne kamate sukladno čl. 151. stavak 3. ZPP-a i članku 29. stavak 1. ZOO-a tekuće od presuđenja do isplate.

28. S obzirom da tužiteljica u cijelosti uspjela u sporu, to tuženiku ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. st.1. ZPP-a te slijedom svega iznesenog odlučeno kao u točki III. i IV. izreke.

Zagreb, 25. rujna 2026.

Sudac:
Ana Čosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu pisanim putem, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz rješenje za plaćanje sudske pristojbe za presudu
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088d-acc0e**

Kontrolni broj: **08a4d-d19f1-78a89**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.